

Downloaded via the EU tax law app / web

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 7. apríla 2022 (*)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Články 63 a 65 ZFEÚ – Voľný pohyb kapitálu – Obmedzenia – Daň z príjmov právnických osôb – Oslobodenie investičných fondov od dane – Podmienky oslobodenia – Podmienka týkajúca sa zmluvnej formy fondu“

Vo veci C-342/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Helsingin hallinto-oikeus (Správny súd Helsinki, Fínsko) z 9. júla 2020 a doručený Súdnemu dvoru 23. júla 2020, ktorý súvisí s konaním:

A SCPI

za účasti:

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev, vykonávajúci funkciu predsedu druhej komory, sudcovia I. Ziemele (spravodajkyňa), T. von Danwitz, P. G. Xuereb a A. Kumin,

generálny advokát: H. Saugmandsgaard Øe,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- fínska vláda, v zastúpení: pôvodne H. Leppo, A. Laine a S. Hartikainen, neskôr H. Leppo, A. Laine splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: pôvodne W. Roels a I. Koskinen, neskôr W. Roels splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6. októbra 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 49, 63 a 65 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci konania začatého na návrh A SCPI, spoločnosti založenej podľa francúzskeho práva, vo veci predbežného rozhodnutia Verohallinto (daňová správa, Fínsko) z 13. júna 2019 o zdanení príjmov z prenájmu a ziskov z prevodu nehnuteľností

nachádzajúcich sa vo Fínsku a akcií spoločností, ktoré sú vlastníkami nehnuteľností nachádzajúcich sa vo Fínsku, prijatých spoločnosťou A v tomto členskom štáte v zdaňovacích obdobiach 2019 a 2020 (okrem len „rozhodnutie z 13. júna 2019“).

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 1 ods. 1 až 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/65/ES z 13. júla 2009 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa podnikov kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (PKIPCP) (Ú. v. EÚ L 302, 2009, s. 32) stanovuje:

„1. Táto smernica sa uplatňuje na všetky podniky kolektívneho investovania do prevoditeľných cenných papierov (okrem len ‚PKIPCP‘) so sídlom na území členských štátov.

2. Na účely tejto smernice a v súlade s článkom 3 sú PKIPCP podniky:

a) ktorých jediným účelom je kolektívne investovanie peňažných prostriedkov od verejnosti do prevoditeľných cenných papierov alebo do iných likvidných finančných aktív uvedených v článku 50 ods. 1 a ktoré funguje na princípe rozloženia rizík, a

b) ktorých podielové listy sú na žiadosť držiteľov odkúpené alebo vyplatené priamo alebo nepriamo z aktív takýchto podnikov. Úkony zo strany PKIPCP na zaistenie toho, aby sa hodnota ich podielových listov na burze výrazne nelíšila od istej hodnoty ich aktív, sa považujú za rovnocenné s takýmto odkúpením alebo vyplatením.

Členské štáty môžu povoliť, aby PKIPCP pozostávali z niekoľkých podfondov.

3. Podniky uvedené v odseku 2 môžu byť zriadené v súlade so zmluvným právom (ako spoločné fondy riadené správcovskou spoločnosťou) alebo s predpismi o podielových fondoch (ako podielové fondy), alebo podľa predpisov o investičných spoločnostiach.

...“

4 Článok 2 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/61/EÚ z 8. júna 2011 o správcovoch alternatívnych investičných fondov a o zmene a doplnení smerníc 2003/41/ES a 2009/65/ES a nariadení (ES) č. 1060/2009 a (EÚ) č. 1095/2010 (Ú. v. EÚ L 174, 2011, s. 1) stanovuje:

„1. S ohľadom na odsek 3 tohto článku a na článok 3 sa táto smernica vzťahuje na:

a) správcov AIF z EÚ, ktorí spravujú jeden alebo viac AIF [alternatívnych investičných fondov (okrem len ‚AIF‘)] bez ohľadu na to, či ide o AIF z EÚ, alebo AIF z krajín mimo EÚ;

b) správcov AIF z krajín mimo EÚ, ktorí spravujú jeden alebo viac AIF z EÚ, a

c) správcov AIF z krajín mimo EÚ, ktorí uvádzajú jeden alebo viac AIF na trh v Únii, bez ohľadu na to, či je AIF z Únie, alebo z krajiny mimo EÚ.

2. Na účely odseku 1 nie je významné:

a) či AIF predstavuje otvorený alebo uzavretý typ fondu;

b) či sa AIF vytvoril podľa zmluvného práva, právnych predpisov o podielových fondoch alebo

podľa písaného práva, alebo či má inú právnu formu;

c) aká je právna štruktúra správcu AIF.“

5 Podľa článku 4 ods. 1 písm. a) tejto smernice:

„... uplatňujú [sa] tieto vymedzenia pojmov:

a) ‚AIF‘ je podnik kolektívneho investovania vrátane jeho podfondov, ktorý:

i) získava kapitál od viacerých investorov s cieľom investovať ho v súlade s vymedzenou investičnou politikou v prospech týchto investorov, a

ii) nevyžaduje povolenie podľa článku 5 smernice 2009/65“.

Fínske právo

6 Podľa § 3 bodu 4 tuloverolaki (1535/1992) [zákon č. 1535/1992 o dani z príjmov] z 30. decembra 1992 v znení zákona č. 528/2019 z 12. apríla 2019 (okrem len „zákon o dani z príjmov“) sa pod pojmom „subjekt“ rozumie najmä akciová spoločnosť, investičné fondy a osobitné investičné fondy.

7 Podľa § 9 prvého odseku bodu 2 zákona o dani z príjmu, sú fyzické osoby, ktoré počas zdačovacieho obdobia nemali vo Fínsku bydlisko, ako aj zahraničné subjekty, povinné platiť daň z príjmov dosiahnutých vo Fínsku.

8 § 10 tohto zákona stanovuje:

„Príjmy dosiahnuté vo Fínsku zahŕňajú:

1. príjem z nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa vo Fínsku alebo z priestorov vlastnených prostredníctvom akcií vo fínskej bytovej či inej akciovej spoločnosti alebo na základe členstva vo fínskom bytovom alebo inom družstve,

...

6. dividendy, prebytky dosiahnuté družstvom a iné porovnateľné príjmy pochádzajúce od fínskej akciovej spoločnosti, družstva alebo iného fínskeho subjektu, ako aj podiel na ziskoch fínskej skupiny,

...

10. zisk z prevodu nehnuteľnosti nachádzajúcej sa vo Fínsku alebo z predaja akcií či podielov vo fínskej bytovej akciovej spoločnosti, inej akciovej spoločnosti alebo družstve, ktorých viac ako 50 % celkového majetku tvorí jedna alebo viac nehnuteľností nachádzajúcich sa vo Fínsku.“

9 § 20a uvedeného zákona, ktorý sa uplatňuje od 1. januára 2020, vo svojom prvom, druhom, štvrtom a siedmom odseku stanovuje:

„Investičné fondy v zmysle § 2 prvého odseku bodu 2 kapitoly 1 sijoitusrahastolaki (213/2019) [zákon o investičných fondoch (č. 213/2019)], ako aj s nimi porovnateľné zahraničné otvorené investičné fondy zriadené v zmluvnej forme, ktoré majú najmenej 30 vlastníkov podielov, sú oslobodené od dane z príjmov.

Ustanovenia prvého odseku týkajúce sa oslobodenia investičných fondov od dane sa uplatňujú aj

na osobitné investičné fondy v zmysle § 1 druhého odseku kapitoly 2 vaihtoehdorahastojen hoitajista annettu laki (162/2014) [zákon ?. 162/2014 o správcoch alternatívnych fondov] a s nimi porovnané zahraničné osobitné investičné fondy zriadené v zmluvnej forme, ak sú tieto fondy otvorené a majú najmenej 30 vlastníkov podielov.

...

Oslobodenie osobitného investičného fondu od dane v zmysle § 1 druhého odseku kapitoly 2 zákona o správcoch alternatívnych fondov, prípadne s ním porovnaného zahraničného osobitného investičného fondu zriadeného v zmluvnej forme, ktorý svoje finančné prostriedky investuje predovšetkým do nehnuteľností alebo cenných papierov týkajúcich sa nehnuteľného majetku spôsobom uvedeným v § 4 kapitoly 16a vyššie citovaného zákona, je podmienené tým, že tento fond každoročne vlastníkom jeho podielov rozdelil minimálne tri štvrtiny zisku za obchodný rok bez ohľadu na nerealizované zisky.

...

Pokiaľ je investičný fond alebo osobitný investičný fond tvorený dvomi alebo viacerými podfondmi, platia pre podfondy ustanovenia o investičných fondoch alebo osobitných investičných fondoch.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

10 A je občianskoprávnou spoločnosťou s variabilným kapitálom podľa francúzskeho práva, ktorá investuje do nehnuteľností nachádzajúcich sa v eurozóne, ktoré sa prenajímajú podnikom. Ako alternatívny investičný fond v zmysle článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2011/61, A podlieha kontrole, ktorú vykonáva Autorité des marchés financiers (Orgán pre finančné trhy, Francúzsko).

11 A Asset Management SAS, zjednodušená akciová spoločnosť založená podľa francúzskeho práva, zabezpečuje správu spoločnosti A a prijíma všetky rozhodnutia, ktoré sa jej týkajú. Tieto dve spoločnosti majú svoje registrované sídlo vo Francúzsku a nemajú vo Fínsku žiadnu prevádzkaru.

12 Investori, ktorí si upísali podiely spoločnosti A, poberajú každoročne svoj výnos zodpovedajúci istým príjmom z prenájmu a iným istým finančným príjmom, ktoré dosiahla A. O rozdelení zisku rozhoduje valné zhromaždenie tejto spoločnosti.

13 Vo Francúzsku je A daťovo transparentným subjektom, ktorý nepodlieha dani z príjmu. Sú to investori, ktorí podliehajú dani z príjmu odvodené z výnosu z podielov v spoločnosti A, ako aj z predaja alebo vrátenia týchto podielov.

14 A v júni 2019 zamýšľala podpísať zmluvu o kúpe akcií dvoch vzájomných realitných akciových spoločností so sídlom vo Fínsku a vlastníkov obchodných nehnuteľností nachádzajúcich sa v tomto fínskom štáte, ktoré chcela A prenajímať najmenej počas piatich rokov. A tiež zamýšľala uskutočniť ďalšie investície do nehnuteľností tohto typu alebo priamo nadobúdať nehnuteľnosti vo Fínsku.

15 S cieľom zistiť, či príjmy a zisky z týchto investícií budú zdaniteľné vo Fínsku, podala A na daňovú správu žiadosť o záväzné predchádzajúce rozhodnutie týkajúce sa zdaťovacích období 2019 a 2020.

16 Rozhodnutím z 13. júna 2019 daňová správa dospela k záveru, že pokiaľ ide o zdaťovacie obdobie 2019, na základe daňových ustanovení platných v tomto zdaťovacom období sa A vzhľadom na svoje základné znaky mohla považovať za osobu v situácii porovnateľnej so

situáciou investičného fondu v zmysle § 3 bodu 4 zákona o dani z príjmov. Tento úrad sa v dôsledku toho domnieval, že príjmy spoločnosti A vo Fínsku pochádzajúce z prenájmu alebo predaja nehnuteľností nachádzajúcich sa v tomto členskom štáte, ako aj z prevodu akcií akciových spoločností, ktoré sú vlastníkami nehnuteľností nachádzajúcich sa v tomto členskom štáte, boli oslobodené od dane z príjmu.

17 Naopak, pokiaľ ide o zdaňovacie obdobie 2020, daňová správa sa na základe zmien a doplnení zákona o dani z príjmov uplatniteľných od 1. januára 2020 domnievala, že A ako spoločnosť s variabilným kapitálom sa nemá považovať za investičný fond so zmluvnou formou podľa § 20a uvedeného zákona, ale za akciovú spoločnosť založenú podľa fínskeho práva.

18 V dôsledku toho sa tento orgán domnieval, že v zdaňovacom období 2020 sú príjmy, ktoré A získala vo Fínsku a pochádzajú z prenájmu alebo predaja nehnuteľností nachádzajúcich sa v tomto členskom štáte, ako aj z prevodu akcií akciových spoločností, ktoré sú vlastníkami nehnuteľností nachádzajúcich sa v tomto členskom štáte, zdaniteľné vo Fínsku podľa § 10 bodov 1, 6 a 10, ako aj § 20a prvého odseku zákona o dani z príjmov.

19 A podala na Helsingin hallinto-oikeus (Správny súd Helsinki, Fínsko), vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, žalobu proti rozhodnutiu z 13. júna 2019 v rozsahu, v akom odmietlo priznať oslobodenie od dane pre príjmy z nehnuteľností pochádzajúce z fínskych zdrojov za zdaňovacie obdobie 2020. V rámci tejto žaloby A tvrdí, že § 20a zákona o dani z príjmov je v rozpore s právom Únie, a uvádza, že bez ohľadu na jej právnu formu stanovenú francúzskou právnou úpravou týkajúcou sa investičných fondov jej funkčné vlastnosti sú porovnateľné s vlastnosťami fínskeho investičného fondu oslobodeného od dane z príjmu.

20 Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö (Úrad daňovej správy pre ochranu práv príjemcov dane, Fínsko) sa domnieva, že ak na úrovni Únie neexistuje harmonizácia foriem, ktoré môžu mať podniky kolektívneho investovania, a pravidiel týkajúcich sa zdanenia ich príjmov, vnútroštátne opatrenia upravujúce zdanenie podnikov kolektívneho investovania, ako aj formy, spôsoby fungovania alebo činnosti týchto podnikov sa môžu v jednotlivých členských štátoch líšiť. A nespôsobuje podmienky stanovené v § 20a štvrtom odseku zákona o dani z príjmov na to, aby mohla využiť oslobodenie od dane z príjmov, ktoré toto oslobodenie poskytuje výlučne fondom zriadeným na základe zmluvy.

21 Vnútroštátny súd konštatuje, že z rozhodnutia z 13. júna 2019 vyplýva, že z dôvodu nadobudnutia účinnosti § 20a zákona o dani z príjmov k 1. januáru 2020 už A nemožno stotožňovať s fínskym investičným fondom oslobodeným od dane z príjmu, ale odteraz je zdaňovaná z príjmov z nehnuteľností dosiahnutých vo Fínsku.

22 Vnútroštátny súd uvádza, že z prípravných prác na prijatie § 20a zákona o dani z príjmov vyplýva, že zámerom vnútroštátneho zákonodarcu bolo najmä presne identifikovať prípady, v ktorých sa zahraničný fond musí považovať za fínsky fond oslobodený od dane, či už ide o investičný fond, alebo o osobitný investičný fond, a to s cieľom zlepšiť predvídateľnosť zdanenia, zvýšiť právnu istotu a odstrániť administratívnu záťaž.

23 Vnútroštátny zákonodarca mal tiež umiestnením fínskych a zahraničných fondov na rovnakú úroveň v úmysle zabezpečiť neskreslenú hospodársku súťaž. Pri neexistencii definície pojmu investičné fondy všeobecná povaha vnútroštátnych daňových ustanovení v minulosti prispela k uľahčeniu prirovnania zahraničných fondov k fínskym investičným fondom, hoci tieto fondy by v zahraničí nevyhnutne neboli predmetom porovnateľného zaobchádzania, alebo by podliehali prísnejšej právnej úprave.

24 Podľa tohto súdu zmeny prijaté zákonodarcom nemajú za cieľ spochybniť pravidlo, podľa

ktorého daňové zaobchádzanie vo Fínsku závisí od právnej formy investičného nástroja, ale spresniť daňovú právnu úpravu, pokiaľ ide o situáciu fondov, ktoré majú zmluvnú formu, bez ohľadu na to, či sú rezidentmi alebo nerezidentmi, avšak bez toho, aby sa uplatnenie oslobodenia od dane rozšírilo na iné formy podnikov kolektívneho investovania. Tento súd tiež uvádza, že podľa fínskych právnych predpisov uplatniteľných na investičné fondy môžu byť investičné fondy založené len na základe zmluvy.

25 Vnútroštátny súd sa preto domnieva, že je potrebné odpovedať na otázku, či sa má A na účely zdačovacieho obdobia 2020 považovať za fínsky investičný fond oslobodený od dane z príjmov poberaných vo Fínsku alebo či má zaplatiť zrážkovú daň pri zdroji z príjmov z prenájmu a ziskov zo svojej činnosti v oblasti nehnuteľností v tomto fínskom štáte.

26 Tento súd sa konkrétne pýta, či články 49, 63 a 65 ZFEÚ bránia § 20a zákona o dani z príjmov, podľa ktorého sa iba zahraničné otvorené investičné fondy zriadené v zmluvnej forme považujú za fínske investičné fondy oslobodené od dane z príjmu, takže napríklad investičné fondy vytvorené vo forme spoločnosti, ako je A, sa už od nadobudnutia účinnosti § 20a zákona o dani z príjmov nemôžu považovať za fínske investičné fondy oslobodené od dane.

27 Za týchto podmienok Helsingin hallinto-oikeus (Správny súd Helsinki) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa články 49, 63 a 65 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia takým vnútroštátnym právnym predpisom, podľa ktorých možno iba zahraničné otvorené investičné fondy založené v zmluvnej podobe prirovnávať k fínskym investičným fondom oslobodeným od dane z príjmov, v dôsledku čoho zahraničné investičné fondy, ktoré s ohľadom na ich právnu formu neboli založené v zmluvnej podobe, podliehajú zrážkovej dani pri zdroji vo Fínsku, hoci medzi ich situáciou a situáciou fínskych investičných fondov inak nie sú podstatné objektívne rozdiely?“

O prejudiciálnej otázke

Úvodné pripomienky

28 V prvom rade treba uviesť, že spor vo veci samej sa týka možnosti žalobkyne vo veci samej, ktorá je alternatívnym investičným fondom v zmysle smernice 2011/61, zriadeným vo Francúzsku vo forme spoločnosti nepodliehajúcej dani z príjmu a na ktorú sa v tomto fínskom štáte vzťahuje režim daňovej transparentnosti, získava vo Fínsku oslobodenie od dane z príjmov z prenájmu a ziskov z prevodu nehnuteľností a akcií realitných akciových spoločností dosiahnutých v tomto fínskom štáte.

29 Podľa rozhodnutia z 13. júna 2019 sa uvedené príjmy, ktoré boli oslobodené od dane v zdačovacom období 2019, stali zdaniteľnými v zdačovacom období 2020 z dôvodu nadobudnutia účinnosti § 20a zákona o dani z príjmov, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa vo veci samej nemá zmluvnú formu, ale formu spoločnosti.

30 ?alej treba spresni?, že pod?a vysvetlení poskytnutých fínskou vládou na jednej strane pojem „investičný fond“ v zmysle zákona o investičných fondoch (? 213/2019) ozna?uje výlu?ne PKIPCP v zmysle smernice 2009/65, ktorý má zmluvnú formu. Pojem „osobitný investičný fond“ v zmysle zákona o správcoch alternatívnych fondov (? 162/2014) ozna?uje jednu z právnych foriem alternatívnych investičných fondov uvedených v smernici 2011/61 a odkazuje tiež výlu?ne na fondy, ktoré majú zmluvnú formu. Na druhej strane alternatívny investičný fond v zmysle smernice 2011/61 môže byť vo Fínsku vytvorený aj vo forme spoločnosti a môže vykonáva? investície do nehnute?ností, avšak bez toho, aby sa na? vz?ahovalo oslobodenie od dane stanovené v § 20a zákona o dani z príjmov.

31 Napokon v súlade s § 20a štvrtým odsekom zákona o dani z príjmov sa oslobodenie od dane z príjmov poskytuje osobitnému investičnému fondu v zmysle zákona o správcoch alternatívnych fondov (? 162/2014) alebo s ním porovnateľnému zahraničnému osobitnému investičnému fondu vytvorenému na základe zmluvy, ktorý investuje svoj majetok predovšetkým do nehnute?ností alebo do kapitálových investícií do nehnute?ností pod podmienkou, že tento fond každoro?ne vlastníkom svojich podielov rozdelí minimálne tri štvrtiny zisku za obchodný rok bez oh?adu na nerealizované zisky.

32 Vnútroštátny súd bez toho, aby sa vyjadril k dodržiavaniu tejto podmienky týkajúcej sa minimálneho ro?ného rozdelenia zisku zo strany spoločnosti A, uvádza, že situácia tejto spoločnosti je porovnateľná so situáciou investičných fondov, ktoré sú rezidentmi, s výnimkou jej formy spoločnosti. Prejudiciálna otázka sa týka výlu?ne tohto posledného uvedeného prvku.

33 Preto treba konštatova?, že vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa ?lánky 49, 63 a 65 ZFEÚ majú vyklada? v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tým, že vyhradzuje oslobodenie príjmov z prenájmu a ziskov dosiahnutých z prevodu nehnute?ností alebo akcií spoločností, ktoré sú vlastníkami nehnute?ností, len pre investičné fondy, ktoré majú zmluvnú formu, vylučuje z uplatnenia tohto oslobodenia od dane alternatívny investičný fond, ktorý nie je rezidentom a má formu spoločnosti, hoci tento fond, keďže sa na na? v ?lenskom štáte jeho sídla uplat?uje režim da?ovej transparentnosti, nepodlieha v tomto ?lenskom štáte dani z príjmu.

O uplatnite?nej vo?nosti pohybu

34 Vzh?adom na to, že prejudiciálna otázka sa odvoláva sú?asne na ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa slobody usadi? sa a vo?ného pohybu kapitálu, je potrebné ur?i?, ktorá sloboda sa uplat?uje v prejednávanej veci (rozsudok zo 6. marca 2018, SEGRO a Horváth, C?52/16 a C?113/16, EU:C:2018:157, bod 52, ako aj citovaná judikatúra).

35 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že na ur?enie toho, či vnútroštátna právna úprava patrí do pôsobnosti niektorej zo základných slobôd zaru?ených Zmluvou o FEÚ, treba zoh?adni? predmet danej právnej úpravy (rozsudok zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C?478/19 a C?479/19, EU:C:2021:1015, bod 28, ako aj citovaná judikatúra).

36 Pokiaľ predmet tejto právnej úpravy neumož?uje ur?i?, či sa na ?u prevažne vz?ahuje ?lánok 49 ZFEÚ alebo ?lánok 63 ZFEÚ, Súdny dvor prihliada na skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu, aby ur?il, či sa na situáciu, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, vz?ahuje prvé alebo druhé z uvedených ustanovení (rozsudok z 11. júna 2020, KOB, C?206/19, EU:C:2020:463, bod 25 a citovaná judikatúra).

37 Okrem toho, ak sa vnútroštátne opatrenie týka tak slobody usadi? sa, ako aj vo?ného pohybu kapitálu, Súdny dvor ho v zásade skúma len vzh?adom na jednu z týchto dvoch slobôd,

pokiaľ sa ukáže, že vzťahom na okolnosti prejednávanej veci je jedna zo slobôd druhoradá vo vzťahu k druhej a môže byť s ňou spojená (pozri analogicky rozsudok z 30. apríla 2020, Sociétés Générales, C-565/18, EU:C:2020:318, bod 19 a citovanú judikatúru).

38 V prejednávanej veci sa vnútroštátna právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, týka oslobodenia od dane priznaného investičným fondom, ktoré majú zmluvnú formu a ktoré investujú najmä do nehnuteľností alebo do kapitálových investícií do nehnuteľností.

39 V prvom rade, pokiaľ ide o investície do nehnuteľností, podľa ustálenej judikatúry sa na vnútroštátne opatrenia upravujúce transakcie, ktorými nerezidenti vykonávajú takéto investície na území členského štátu, môže vzťahovať tak článok 49 ZFEÚ týkajúci sa slobody usadiť sa, ako aj článok 63 ZFEÚ týkajúci sa voľného pohybu kapitálu (rozsudok zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 a C-479/19, EU:C:2021:1015, bod 29).

40 Pohyby kapitálu totiž na jednej strane zahŕňajú operácie, ktorými nerezidenti vykonávajú investície do nehnuteľného majetku na území členského štátu, ako to vyplýva z nomenklatúry kapitálových pohybov uvedenej v prílohe I k smernici Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok 67 Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 178, 1988, s. 5; Mim. vyd. 10/001, s. 10), pričom táto nomenklatúra si zachováva svoj orientačný charakter pre definovanie pojmu pohybu kapitálu (rozsudok zo 6. marca 2018, SEGRO a Horváth, C-52/16 a C-113/16, EU:C:2018:157, bod 56, ako aj citovaná judikatúra).

41 Na druhej strane právo nadobúdať, využívať a spracovávať nehnuteľný majetok na území iného členského štátu, ktoré predstavuje nevyhnutný doplnok slobody usadiť sa, pri svojom výkone spôsobuje pohyby kapitálu (rozsudok zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 a C-479/19, EU:C:2021:1015, bod 30 a citovaná judikatúra).

42 Na to, aby bolo možné uplatniť ustanovenia týkajúce sa práva usadiť sa, je však v zásade potrebné, aby bola zaručená stála prítomnosť v hostiteľskom členskom štáte a aby bola v prípade nadobudnutia a držby nehnuteľností správa tohto majetku aktívna (rozsudok zo 14. septembra 2006, Centro di Musicologia Walter Stauffer, C-386/04, EU:C:2006:568, bod 19).

43 V prejednávanej veci však z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že A nemá vo Fínsku ani podnikateľské priestory, ani inú organizačnú zložku, z ktorých by spravovala, hoci len čiastočne, svoje investície do nehnuteľností vo Fínsku, alebo kde by prijímala rozhodnutia týkajúce sa týchto investícií.

44 V druhom rade, pokiaľ ide o nadobudnutia podielov v kapitálových spoločnostiach, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že na daňové zaobchádzanie s dividendami vyplácanými takýmito spoločnosťami sa môže vzťahovať nielen článok 63 ZFEÚ, ale aj článok 49 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. septembra 2018, EV, C-685/16, EU:C:2018:743, bod 33 a citovanú judikatúru).

45 V tejto súvislosti bolo už rozhodnuté, že na vnútroštátnu právnu úpravu, ktorá sa použije len v prípade podielov umožňujúcich vykonávať nepochybný vplyv na rozhodnutia spoločnosti a určiť jej činnosť, sa vzťahuje článok 49 ZFEÚ týkajúci sa slobody usadiť sa. Naopak, vnútroštátne ustanovenia, ktoré sa majú uplatňovať na podiely nadobudnuté iba so zámerom uskutočniť finančné investície bez úmyslu ovplyvňovať riadenie a kontrolu podniku, treba preskúmať výlučne s ohľadom na voľný pohyb kapitálu (rozsudok z 13. marca 2014, Bouanich, C-375/12, EU:C:2014:138, bod 28 a citovaná judikatúra).

46 Ako však bolo pripomenuté v bode 38 tohto rozsudku, cieľom právnej úpravy dotknutej vo veci samej je daňové zaobchádzanie s príjmami pochádzajúcimi z investícií do nehnuteľností,

ktoré vykonávajú podniky kolektívneho investovania.

47 Táto právna úprava sa bez toho, aby vylúčila zo svojej pôsobnosti situácie, na ktoré sa vzťahuje sloboda usadiť sa, týka investovania vykonaného s cieľom uskutočniť finančné investície bez úmyslu ovplyvňovať riadenie a kontrolu podniku. V dôsledku toho môže podstatným spôsobom ovplyvniť voľný pohyb kapitálu. Prípadné obmedzenia slobody usadiť sa vyplývajúce z uvedenej právnej úpravy predstavujú nevyhnutný dôsledok obmedzenia voľného pohybu kapitálu, a preto neodôvodňujú samostatné preskúmanie tej istej právnej úpravy z hľadiska článku 49 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 a C-479/19, EU:C:2021:1015, bod 33 a citovanú judikatúru).

48 Vzhľadom na už vyššie uvedené treba vnútroštátne opatrenie, o ktoré ide vo veci samej, preskúmať výlučne z hľadiska článkov 63 a 65 ZFEÚ.

O existencii obmedzenia voľného pohybu kapitálu

49 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že opatrenia zakázané článkom 63 ods. 1 ZFEÚ ako obmedzenia pohybu kapitálu zahŕňajú opatrenia, ktoré môžu odradiť nerezidentov od investovania v členskom štáte alebo odradiť rezidentov uvedeného členského štátu od investovania v iných štátoch (rozsudky z 30. apríla 2020, Société Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, bod 22 a citovaná judikatúra, ako aj zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 a C-479/19, EU:C:2021:1015, bod 36, ako aj citovaná judikatúra).

50 Konkrétne, priznanie menej výhodného zaobchádzania príjmom vyplateným podnikom kolektívneho investovania – nerezidentom v porovnaní so zaobchádzaním, ktoré je vyhradené pre príjmy vyplatené podnikom kolektívneho investovania – rezidentom zo strany členského štátu môže podniky usadené v inom štáte odrádzať od investovania v uvedenom členskom štáte, a v dôsledku toho predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré je v zásade zakázané článkom 63 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. novembra 2019, College Pension Plan of British Columbia, C-641/17, EU:C:2019:960, bod 49 a citovanú judikatúru).

51 Takéto menej výhodné zaobchádzanie predstavuje oslobodenie od dane príjmov získaných podnikom kolektívneho investovania – rezidentom, zatiaľ čo príjmy získané podnikom kolektívneho investovania – nerezidentom podliehajú zrážkovej dani pri zdroji (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. novembra 2019, College Pension Plan of British Columbia, C-641/17, EU:C:2019:960, bod 50).

52 V prejednáwanej veci dotknutá vnútroštátna právna úprava zavádza rozdielne zaobchádzanie nie v závislosti od štátu bydliska podniku kolektívneho investovania, ale v závislosti od právnej formy, ktorú má uvedený podnik. Oslobodenie od dane sa totiž môže za podmienok stanovených touto právnou úpravou vzťahovať len na podniky kolektívneho investovania, ktoré majú zmluvnú formu.

53 Podľa znenia § 20a štvrtého odseku zákona o dani z príjmov sa zdá, že podmienka týkajúca sa zmluvnej formy fondu sa vzťahuje výlučne na zahraničné fondy. Ako však uvádza vnútroštátny súd a fínska vláda, investičné fondy a osobitné investičné fondy môžu byť založené podľa fínskeho práva len v zmluvnej forme, takže oslobodenie od dane stanovené uvedeným ustanovením je vyhradené pre podniky kolektívneho investovania, ktoré majú zmluvnú formu, nezávisle od štátu sídla týchto podnikov.

54 V tejto súvislosti treba uviesť, že vnútroštátna právna úprava, ktorá sa bez rozdielu uplatňuje na hospodárske subjekty rezidentov a hospodárske subjekty nerezidentov, môže predstavovať obmedzenie voľného pohybu kapitálu. Z judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že

aj rozlišovanie, ktoré je založené na objektívnych kritériách, môže skutočne znevýhodniť cezhraničné situácie (pozri rozsudky z 30. januára 2020, Köln Aktiefonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 55 a citovanú judikatúru, ako aj zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 a C-479/19, EU:C:2021:1015, bod 39).

55 Tak je to v prípade, keď vnútroštátna právna úprava, ktorá sa bez rozdielu vzťahuje na hospodárske subjekty rezidentov a hospodárske subjekty nerezidentov, vyhradzuje uplatnenie daňovej výhody na situácie, v ktorých hospodársky subjekt spĺňa podmienky alebo povinnosti, ktoré sú vzťahom na svoju povahu alebo fakticky typické pre domáci trh, takže tieto podmienky alebo povinnosti môžu splniť iba hospodárske subjekty pôsobiace na domácom trhu a hospodárske subjekty nerezidenti, ktoré vykazujú porovnateľné vlastnosti, ich vo všeobecnosti nespĺňajú (rozsudky z 30. januára 2020, Köln Aktiefonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 56 a citovaná judikatúra, ako aj zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 a C-479/19, EU:C:2021:1015, bod 40).

56 Ako bolo uvedené v bode 53 tohto rozsudku, investičné fondy a osobitné investičné fondy môžu byť vo Fínsku založené iba v zmluvnej forme.

57 Je pravda, že vzťahom na to, že právo Únie nie je v tejto súvislosti harmonizované, členské štáty môžu slobodne určiť právnu formu, pod ktorou môžu byť na ich území fondy vytvorené.

58 Členské štáty tiež môžu na účely podpory využívania podnikov kolektívneho investovania stanoviť osobitný daňový režim uplatniteľný na tieto podniky a na dividendy, ktoré sa im vyplácajú, ako aj definovať hmotnoprávne a formálne podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohli využívať takýto režim (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2020, Köln Aktiefonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 43 a citovanú judikatúru).

59 Okrem toho voľný pohyb kapitálu nemôže byť chápaný v tom zmysle, že členský štát je povinný prispôbiť svoje daňové právne predpisy v závislosti od predpisov iného členského štátu, aby za každých okolností zaručil také zdanenie, pri ktorom sa odstraňujú všetky rozdiely vyplývajúce z vnútroštátnych daňových úprav, keďže rozhodnutia, ktoré daňovník urobí v súvislosti s investovaním v inom členskom štáte, môžu byť pre tohto daňovníka v jednotlivých prípadoch viac alebo menej výhodné či nevýhodné (rozsudky zo 7. novembra 2013, K, C-322/11, EU:C:2013:716, bod 80 a citovaná judikatúra, ako aj z 30. januára 2020, Köln Aktiefonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 72).

60 Ako však v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 53 a 54 svojich návrhov, pokiaľ členský štát stanoví daňovú výhodu v prospech určitých podnikov kolektívneho investovania, podmienky, pod ktorých sa táto výhoda priznáva, nesmú predstavovať obmedzenie voľného pohybu kapitálu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2020, Köln Aktiefonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 46).

61 Vzťahom na neexistenciu harmonizácie pripomenutú v bode 57 tohto rozsudku by bol voľný pohyb kapitálu zbavený svojich účinkov, ak by bol podnik kolektívneho investovania, ktorý nie je rezidentom a ktorý je zriadený podľa právnej formy povolenej alebo požadovanej právnou úpravou členského štátu, v ktorom je usadený a vykonáva svoju činnosť v súlade s uvedenou právnou úpravou, zbavený daňovej výhody v inom členskom štáte, v ktorom investuje, len na základe skutočnosti, že jeho právna forma nezodpovedá právnej forme požadovanej pre podniky kolektívneho investovania v tomto poslednom uvedenom štáte.

62 Toto posúdenie nie je spochybnené okolnosťou, že v súlade s vysvetleniami fínskej vlády je vytvorenie alternatívnych investičných fondov vo Fínsku v zmysle smernice 2011/61 vo forme

spoložností prípustné a že tieto fondy sú oprávnené investovať do nehnuteľností avšak bez toho, aby sa na ne vzťahovalo oslobodenie od dane stanovené v § 20a zákona o dani z príjmov.

63 Podniky kolektívneho investovania usadené vo Fínsku totiž môžu prijať právnu formu, ktorá im umožňuje oslobodenie od dane, zatiaľ čo podniky kolektívneho investovania, ktoré nie sú rezidentmi, podliehajú podmienkam vyžadovaným právnou úpravou členského štátu, v ktorom sú usadené.

64 V dôsledku toho, hoci podmienka týkajúca sa zmluvnej formy nepredstavuje podmienku, ktorú môžu splniť iba podniky kolektívneho investovania – rezidenti, skutočnosťou zostáva, že uvedená podmienka môže tieto subjekty zvýhodňovať na úkor podnikov kolektívneho investovania zriadených vo forme spoločnosti, v súlade s právnou úpravou členského štátu, v ktorom sú usadené.

65 Z toho vyplýva, že takáto právna úprava môže odradiť podniky kolektívneho investovania, ktoré nie sú rezidentmi, od investovania do nehnuteľností vo Fínsku, a preto predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré článok 63 ZFEÚ v zásade zakazuje.

66 Podľa článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ nie sú článkom 63 ZFEÚ dotknuté práva členských štátov uplatňovať príslušné ustanovenia ich daňových zákonov, ktoré rozlišujú daňových poplatníkov podľa miesta bydliska alebo podľa miesta, kde investovali kapitál.

67 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že keďže článok 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ predstavuje výnimku zo základnej zásady voľného pohybu kapitálu, má sa vykladať reštriktívne. Preto toto ustanovenie nemožno vykladať v tom zmysle, že akákoľvek daňová právna úprava rozlišujúca medzi daňovníkmi v závislosti od miesta, kde majú bydlisko, alebo od členského štátu, v ktorom investujú svoj kapitál, je automaticky zlučiteľná so Zmluvou [rozsudok z 26. februára 2019, X (Sprostredkovateľské spoločnosti so sídlom v tretích krajinách), C-135/17, EU:C:2019:136, bod 60 a citovaná judikatúra].

68 Rozdiely v zaobchádzaní povolené článkom 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ nesmú byť podľa odseku 3 toho istého článku prostriedkom pre svojvoľnú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie. Súdny dvor rozhodol, že takéto rozdiely v zaobchádzaní môžu byť povolené, iba ak sa týkajú situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo v opačnom prípade, ak sú odôvodnené naliehavým dôvodom všeobecného záujmu [rozsudok z 26. februára 2019, X (Sprostredkovateľské spoločnosti so sídlom v tretích krajinách), C-135/17, EU:C:2019:136, bod 61 a citovaná judikatúra].

O existencii objektívne porovnateľných situácií

69 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že porovnateľnosť cezhraničnej situácie s vnútroštátnou situáciou v členskom štáte sa musí skúmať s prihliadnutím na cieľ, ktorý sledujú predmetné vnútroštátne ustanovenia, ako aj ich predmet a obsah (rozsudok zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 a C-479/19, EU:C:2021:1015, bod 47 a citovaná judikatúra).

70 Okrem toho na účely posúdenia, či je rozdielne zaobchádzanie vyplývajúce z takejto právnej úpravy odrazom objektívne rozdielných situácií, treba vziať do úvahy iba relevantné rozlišujúce kritériá stanovené dotknutou právnou úpravou (rozsudok zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 a C-479/19, EU:C:2021:1015, bod 48, ako aj citovaná judikatúra).

71 V prejednávanej veci fínska vláda na jednej strane uvádza, že cieľom oslobodenia od dane stanoveného v § 20a zákona o dani z príjmov je vyhnúť sa dvojitému zdaneniu príjmov pochádzajúcich z investícií a usilovať sa o daňové zaobchádzanie s investíciami uskutočnenými

prostredníctvom fondov ako s priamymi investíciami. V súlade s týmto ustanovením daťové zaobchádzanie určuje právna forma subjektu a závisí od toho, či sa zdanenie vykonáva tak na úrovni subjektu, ako aj na úrovni jeho vlastníka, ako je to v prípade akciových spoločností, alebo či k zdaneniu dochádza výlučne na úrovni vlastníka, ako je to v prípade komanditných spoločností, investičných fondov a osobitných investičných fondov.

72 Na druhej strane táto vláda tvrdí, že podnik kolektívneho investovania, ktorý má formu spoločnosti, a osobitný investičný fond podľa fínskeho práva, ktorý má zmluvnú formu, nie sú vzhľadom na cieľ ochrany investorov v prípade platobnej neschopnosti fondov, ktorý sleduje zákon o investičných fondoch (č. 213/2019) a zákon o správcoch alternatívnych fondov (č. 162/2014) v porovnateľnej situácii.

73 V tejto súvislosti treba v prvom rade uviesť, že vzhľadom na cieľ sledujúce zamedzenie dvojitému zdaneniu príjmov z investícií a daťové zaobchádzanie s investíciami uskutočnenými nepriamo prostredníctvom fondov rovnako ako s priamymi investíciami, skutočnosť, že podnik kolektívneho investovania má formu spoločnosti, ho nevyhnutne nestavia do odlišnej situácie, než je situácia podniku kolektívneho investovania zmluvnej formy.

74 Takéto ciele totiž možno dosiahnuť aj vtedy, ak má podnik kolektívneho investovania formu spoločnosti, ale v členskom štáte, v ktorom je usadený, má nárok na oslobodenie od dane z príjmov alebo na režim daťovej transparentnosti.

75 Túto skutočnosť navyše potvrdzuje okolnosť, na ktorú poukázala fínska vláda, že podľa vnútroštátnej právnej úpravy alternatívny investičný fond zriadený v právnej forme spoločnosti so sebou prináša zdanenie príjmov tak na úrovni tohto fondu, ako aj na úrovni investorov, zatiaľ čo pri fonde zriadenom v zmluvnej forme k zdaneniu dochádza výlučne na úrovni investorov.

76 Po druhé, pokiaľ ide o úvahy fínskej vlády týkajúce sa väčšej ochrany investorov, ktorá vyplýva zo zmluvnej formy investičného fondu, treba uviesť, že hoci tieto úvahy poukazujú na dôvody, ktoré mohli viesť vnútroštátneho zákonodarcu k tomu, aby požadoval, aby investičné fondy – rezidenti boli zriadené v tejto forme, takéto úvahy neumožňujú objektívne odlíšiť podniky kolektívneho investovania, ktoré majú zmluvnú formu, v porovnaní s tými, ktoré majú inú právnu formu, pokiaľ ide o oslobodenie od dane z príjmu priznané § 20a zákona o dani z príjmov.

77 Preto je potrebné sa domnievať, že vzhľadom na vnútroštátne ustanovenia, ktorých predmetom je oslobodenie od dane, ktorého cieľom je daťovo prirovnať investície prostredníctvom fondov k priamym investíciám, podnik kolektívneho investovania, ktorý nie je rezidentom, má formu spoločnosti a v štáte svojho sídla má nárok na oslobodenie svojich príjmov od dane alebo na režim daťovej transparentnosti, sa nachádza v situácii porovnateľnej s investičným fondom, ktorý je rezidentom a má zmluvnú formu.

78 Za týchto podmienok treba preskúmať, či obmedzenie zavedené právnou úpravou, o ktorú ide vo veci samej, môže byť odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu.

O existencii naliehavého dôvodu všeobecného záujmu

79 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora možno obmedzenie voľného pohybu kapitálu pripustiť iba vtedy, keď je odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, je vhodné na zaručenie dosiahnutia predmetného cieľa a nejde nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie tohto cieľa (rozsudok zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 a C-479/19, EU:C:2021:1015, bod 60, ako aj citovaná judikatúra).

80 V prejednávanej veci z informácií vnútroštátneho súdu týkajúcich sa prípravných prác k §

20a zákona o dani z príjmov vyplýva, že uvedené ustanovenie bolo prijaté s cieľom zlepšiť predvídateľnosť zdanenia, zvýšiť právnu istotu, odstrániť administratívnu záťaž, ako aj zabezpečiť neskreslenú hospodársku súťaž medzi investičnými fondmi rezidentmi a nerezidentmi.

81 Fínska vláda tvrdí, že obmedzenie oslobodenia od dane stanovené v § 20a zákona o dani z príjmov na osobitné investičné fondy, ktoré majú zmluvnú formu, je odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu týkajúcimi sa zabezpečenia účinnosti daňovej kontroly a výberu daní, ako aj potreby zabezpečiť koherenciu daňového systému.

82 Táto vláda zdôrazňuje, že toto ustanovenie sa za presných a nediskriminačných podmienok odchyľuje od všeobecného pravidla zdanenia osobitných investičných fondov, čo umožňuje zabezpečiť účinnosť daňovej kontroly a vymáhania daní.

83 Pokiaľ ide o koherenciu daňového systému, uvedená vláda tvrdí, že oslobodenie od dane stanovené uvedeným ustanovením sa týka osobitných investičných fondov v zmysle fínskej právnej úpravy a všetkých zahraničných fondov, ktoré sa za ne považujú. Fond založený vo forme spoločnosti sa považuje za fínsku akciovú spoločnosť, ktorá tiež podlieha dani z príjmu z investičnej účinnosti.

84 V tejto súvislosti treba po prvé pripomenúť, že podľa zásady právnej istoty v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, musia byť právne normy členských štátov formulované jednoznačným spôsobom, ktorý umožňuje dotknutým osobám oboznámiť sa s ich právami a povinnosťami jasným a presným spôsobom a vnútroštátnym súdom zabezpečiť ich dodržiavanie (rozsudok z 15. apríla 2021, Finanzamt für Körperschaften Berlin, C-868/19, neuvěřený, EU:C:2021:285, bod 50 a citovaná judikatúra).

85 Ako však uviedol generálny advokát v bodoch 97 a 99 svojich návrhov, cieľ právnej istoty nemôže odôvodniť obmedzenie slobôd pohybu. Ak by to tak totiž bolo, členské štáty by mohli uložiť takéto obmedzenia, pokiaľ sú formulované jednoznačným spôsobom.

86 Po druhé, pokiaľ ide o cieľ zabezpečiť neskreslenú hospodársku súťaž medzi investičnými fondmi rezidentmi a investičnými fondmi nerezidentmi, tento cieľ by viedol k pripusteniu toho, že znevýhodňujúce daňové zaobchádzanie s podnikmi kolektívneho investovania, ktoré majú formu spoločnosti, je odôvodnené skutočnosťou, že v iných členských štátoch sa s týmito subjektmi zaobchádza priaznivejšie ako s fínskymi investičnými fondmi, ktoré majú zmluvnú formu.

87 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že znevýhodňujúce daňové zaobchádzanie v rozpore so základnou slobodou nemôže byť odôvodnené existenciou iných daňových výhod, dokonca ani za predpokladu, že takéto výhody aj skutočne existujú (rozsudok z 9. októbra 2014, van Caster, C-326/12, EU:C:2014:2269, bod 31 a citovaná judikatúra).

88 Po tretie, pokiaľ ide o potrebu zabezpečiť účinnosť daňových kontrol, na ktorú sa odvoláva fínska vláda, takáto potreba predstavuje naliehavý dôvod všeobecného záujmu, ktorý môže odôvodniť obmedzenie voľného pohybu kapitálu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 9. októbra 2014, van Caster, C-326/12, EU:C:2014:2269, bod 46, a z 22. novembra 2018, Huijbrechts, C-679/17, EU:C:2018:940, bod 36). Tiež nevyhnutnosť zabezpečiť účinné vymáhanie dane predstavuje legitímny cieľ, ktorý môže odôvodniť obmedzenie základných slobôd (rozsudok z 22. novembra 2018, Sofina a. i., C-575/17, EU:C:2018:943, bod 67).

89 Na účely zabezpečenia účinnosti daňových kontrol však daňová správa môže od daňovníka vyžadovať, aby predložil dôkazy, ktoré daňová správa považuje za potrebné na posúdenie toho, či sú splnené podmienky priznania predmetnej daňovej výhody stanovené predmetnou právnou úpravou, a v dôsledku toho, či je alebo nie je potrebné priznať požadovanú výhodu (pozri

analogicky rozsudok z 27. januára 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, bod 54), ako aj na zabezpečenie účinného vymáhania dane.

90 Pokiaľ ide o administratívne zaťaženie, ktoré pre daňovú správu členského štátu, v ktorom dochádza k zdaneniu, vyplýva z možnosti priznanej daňovníkom poskytnúť informácie s cieľom preukázať, že uvedené podmienky sú splnené, treba uviesť, že administratívne ťažkosti samy osebe nepostačujú na odôvodnenie prekážky voľného pohybu kapitálu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. októbra 2014, van Caster, C-326/12, EU:C:2014:2269, bod 56 a citovanú judikatúru).

91 Po štvrté Súdny dvor už rozhodol, že nevyhnutnosť zachovať konzistentnosť daňového systému môže odôvodňovať právnu úpravu, ktorá svojou povahou môže obmedziť základné slobody (rozsudok zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 a C-479/19, EU:C:2021:1015, bod 65, ako aj citovaná judikatúra).

92 Na to, aby mohlo byť tvrdenie založené na takomto odôvodnení úspešné, je však podľa ustálenej judikatúry potrebné, aby sa preukázal priamy vzťah medzi dotknutou daňovou výhodou a kompenzáciou tejto výhody vo forme stanoveného daňového odvodu, pričom priamy charakter tohto vzťahu sa musí posudzovať vzhľadom na cieľ sledovaný predmetnou právnou úpravou (rozsudok zo 16. decembra 2021, UBS Real Estate, C-478/19 a C-479/19, EU:C:2021:1015, bod 66, ako aj citovaná judikatúra).

93 V prejednávanej veci fínska vláda nepreukázala, že daňová výhoda poskytnutá investičným fondom, ktoré majú zmluvnú formu, bola kompenzovaná určitým daňovým odvodom, čo odôvodňuje vylúčenie podnikov kolektívneho investovania, ktoré nie sú rezidentmi a majú formu spoločnosti, z poskytnutia tohto zvýhodnenia.

94 Vzhľadom na už vyššie uvedené treba na prejudiciálnu otázku odpovedať tak, že články 63 a 65 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tým, že vyhradzuje oslobodenie príjmov z prenájmu a ziskov dosiahnutých z prevodu nehnuteľností alebo akcií spoločností, ktoré sú vlastníkami nehnuteľností, len pre investičné fondy, ktoré majú zmluvnú formu, vylučuje z uplatnenia tohto oslobodenia od dane alternatívny investičný fond, ktorý nie je rezidentom a má formu spoločnosti, hoci tento fond, keďže sa naň v členskom štáte jeho sídla uplatňuje režim daňovej transparentnosti, nepodlieha v tomto členskom štáte dani z príjmu.

O trovách

95 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Články 63 a 65 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá tým, že vyhradzuje oslobodenie príjmov z prenájmu a ziskov dosiahnutých z prevodu nehnuteľností alebo akcií spoločností, ktoré sú vlastníkami nehnuteľností, len pre investičné fondy, ktoré majú zmluvnú formu, vylučuje z uplatnenia tohto oslobodenia od dane alternatívny investičný fond, ktorý nie je rezidentom a má formu spoločnosti, hoci tento fond, keďže sa naň v členskom štáte jeho sídla uplatňuje režim daňovej transparentnosti, nepodlieha v tomto členskom štáte dani z príjmu.

Podpisy

* Jazyk konania: fín?ina.